

ת"פ 62819/05/17 - מדינת ישראל נגד דיאנה שיטריט, גלית שיטריט, נתנאל רווח

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 62819-05-17 מדינת ישראל נ' שיטריט ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

נגד

הנאשמים

1. דיאנה שיטריט

2. גלית שיטריט

3. נתנאל רווח באמצעות הסניגוריה

הציבורית עו"ד אסף צברי - לנאשמת 1

עו"ד שגיא מלח - לנאשמת 2 עו"ד

איסלאם סרוג'י - לנאשם 3

גזר דין

כתב האישום:

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות** - לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) (נאשמות 1 ו-2) ואיומים - סעיף 192 לחוק העונשין (נאשם 3).

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודו הנאשמים, ביום 28.1.13, בסמוך לשעה 01:30 הוזעקו השוטרים אליעד חמו (להלן: **אליעד**) אליקו חדד (להלן: **אליקו**) וקורל ארזי (להלן: **קורל**) לגן ציבורי הנמצא ברחוב סעדיה פז, פינת בן דור בחיפה (להלן: **המקום**), לאחר שנתקבלה הודעה על כך שמספר אנשים משמיעים מוזיקה רועשת בגן הציבורי. באותה עת שהו במקום נאשמות 1-2 שהן אחיות, וכן נאשם 3 ואנשים נוספים.

השוטרים דרשו מהנוכחים להזדהות בפניהם וכן שפכו משקה אלכוהולי שהיה במקום. לבקשתו של השוטר אליקו, נאשם 3 ביקש מהנוכחים כי ילכו לביתם.

במהלך פעולותיהם של השוטרים במקום, נאשמת 1 צעקה לעבר השוטרת קורל ואמרה לה: "**אני אזיין אותך**". קורל ביקשה מנאשמת 1 להזדהות והודיעה לה כי היא תעוכב במידה והיא לא תזדהה. נאשמת 1 תפסה את שרוול חולצתה של השוטרת קורל, החלה להשתולל, ניסתה לתפוס בגופה של קורל, רגלה של נאשמת 1 פגעה בידה של קורל, והיא תפסה את כף ידה של קורל ועיקמה בכוח את אצבעותיה.

נאשמת 2 נעמדה מאחורי השוטר אליעד ולפתה את צווארו בתנועת חניקה. אליעד הצליח להשתחרר מאחיזתה של

נאשמת 2 והודיע לה כי היא עצורה בגין תקיפת שוטר, אז תקפה נאשמת 2 את השוטר אליעד, בעטה בו והיכתה אותו בחזהו באמצעות ידיה אף כאשר ניסה להשתלט עליה. אליעד הזעיק כוחות משטרה נוספים למקום וניסה להשתלט על נאשמת 2. במהלך ניסיון ההשתלטות, המשיכה נאשמת 2 להתפרע ובעטה בשוטר עד אשר נכבלה באזיקים.

בשלב זה שב נאשמת 3 למקום וסירב לענות להוראות השוטרים להתרחק מהמקום אף כאשר הזהירוהו כי יעוכב באם לא יעשה כן. נאשמת 3 פנה אל השוטר אליעד, קילל אותו ואיים עליו באומרו: **"אני לא מפחד, אני אזין אותך, אתה לא מכיר אותי, חכה אני אפגוש אותך ללא מדים"** ואז השוטרים עצרו אותו.

במעשיה המתוארים לעיל, תקפה נאשמת 1 את השוטרת קורל בעת שמילאה את תפקידה כדין וגרמה לה לחבלה של ממש בידה הימנית.

במעשיה המתוארים תקפה נאשמת 2 את השוטר אליעד בכוונה להכשילו ולמנוע ממנו למלא את תפקידו.

במעשיו המתוארים, איים נאשמת 3 על השוטר אליעד שיפגע בגופו, בחירותו או בשמו הטוב, בכוונה להפחידו או להקניטו.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה רישום פלילי של נאשמת 1 ושל נאשמת 3.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה:

ב"כ המאשימה חזרה בטיעוניה על עובדות כתב האישום המתוקן ועל חומרת מעשיהם של הנאשמים, כאשר נאשמות 1 ו - 2 תקפו באלימות פיזית ונאשמת 3 תקף באלימות מילולית ובאיומים, אנשי חוק שביצעו את מלאכתם. המאשימה טענה כי מהתנהגות הנאשמים עולה שנשקפת מהם סכנה, זלזול בחוק והיעדר גבולות, כאשר מעובדות כתב האישום עולה תמונה של נאשמים אלימים, חסרי מורא מפני החוק אשר תוקפים את אנשי החוק העושים לילות כימים להבטחת שלום הציבור. ב"כ המאשימה טענה כי אין להפקיר את שוטרי משטרת ישראל לעמוד בחזית ולהגיע לזירת אירוע, לחוות אלימות, וזאת מבלי שתהיה ענישה משמעותית ובלתי מתפשרת. עוד נטען כי עבירות נגד שוטרים הן מהבודדות בחוק העונשין אשר לגביהן קבע המחוקק כי קיים עונש חובה, דבר המצביע על חומרת העבירה בראי החוק. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה בעניינם של נאשמות 1 ו - 2 הנע בין ששה חודשי עבודות שירות ל - 18 חודשי מאסר בפועל והגישה פסיקה מתאימה. בעניינו של הנאשמת 3 עתרה ל מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

בעניינה של נאשמת 1, צוין כי מדובר באם חד הורית, ולה הרשעה אחת בעבירה של גניבה והסגת גבול. בעניינה של נאשמת 2, נטען כי היא נעדרת עבר פלילי. לאור עברה הפלילי של נאשמת 1 שאינו מכביד וכן היעדר עברה הפלילי של נאשמת 2, ביקשה המאשימה לקבוע עונש ברך התחתון של מתחם הענישה.

בעניינו של נאשם 3, נטען כי לו הרשעות קודמות בתחום סמים, זיוף, נשק, גניבה, קבלת נכסים גנובים, התפרצויות ואף בשנת 2004 עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. לאור עברו הפלילי המכביד, ביחד עם השיהוי בהגשת כתב האישום, ביקשה המאשימה לקבוע עונש ברף האמצעי עד העליון של מתחם הענישה, שיעמוד, לכל הפחות, על 5 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ נאשמת 1:

טיעונו המרכזי של ב"כ הנאשמת 1 היה השיהוי בהגשת כתב האישום - שיהוי של 4.5 שנים בהגשת כתב האישום, כאשר היום אנו עומדים על למעלה מחמש שנים לאחר קרות האירוע. משכך, נטען כי טענות המאשימה הנוגעת לעבירות חמורות הפוגעות בסדרי המשטר וכו' אינם מתקבלות, שעה שקיים שיהוי כה רב בהגשת כתב האישום. אשר למתחמים שהוצעו על ידי המאשימה, נטען כי הם אינם הולמים את האירוע והנסיבות וביצע אבחנה בין המקרים בפסיקה שהוגשו על ידי המאשימה, כאשר באותם מקרים נטען כי מדובר בנאשמים עם עבר פלילי כבד, ובמקרים בהם נגרמו חבלות קשות. עוד הפנה להודאת הנאשמת בהזדמנות הראשונה וולכך שנחסך זמנו של בית המשפט. בנוסף, הפנה הסניגור לכך שכתב האישום תוקן משמעותית, כאשר בסופו של יום, יוחסה לנאשמת 1 תפיסת ידה של השוטרת ועיקומה בלבד, כאשר תוך כדי מאבק רגלה פגעה בה, ועל כן מדובר באלימות מהרף הנמוך ביותר, כאשר השוטרת לא נזקקה לטיפול רפואי. ב"כ הנאשמת 1 עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין של"צ ועד מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות והגיש פסיקה התומכת, לשיטתו, במתחם זה. אשר לנסיבותיה של נאשמת 1, הפנה הסניגור לכך שמדובר בנאשמת חד הורית לשלושה ילדים קטנים, הקטן בן 3.5 שנים, מפרנסת יחידה, כאשר אם תשלח הנאשמת 1 לבית הסוהר, לא יהיה מי שיפרנס וידאג לילדיה. עוד נטען כי בדיון הקודם, השוטרים שהיו, התחבקו ולחצו ידיים ולא זכרו על מה מדובר. ב"כ הנאשמת 1 ביקש להטיל ענישה צופה פניי עתיד וזאת לאור חלופי הזמן ונסיבות הנאשמת 1. עוד הפנה הסניגור לכך שנרשמו דו"חות רעש כמעט לכל המעורבים בפרשה. אשר לעונש החובה, כפי שנטען על ידי המאשימה, טען הסניגור כי הענישה יכולה להיות גם בדמות של מאסר על תנאי.

ב"כ נאשמת 2:

גם סניגורה של נאשמת 2 הפנה להודאה בהזדמנות הראשונה, לאחר תיקון כתב האישום והחיסכון בזמן השיפוט. עוד נטען, כי המתחם אשר הוצע על ידי המאשימה, המבקשת להטיל על הנאשמת 2 מאסר בפועל, הוא מנותק, מוגזם ובלתי מידתי, ובוודאי במקרה שבו מדובר על נאשמת שמעדה והפרה את החוק לראשונה בחייה. בנוסף, הפנה לחלופי הזמן מאז ביצוע העבירה ולשיהוי הניכר, שאינו מוסבר, בהגשת כתב האישום. במהלך כל השנים הללו, הנאשמת לא חזרה וביצעה הפרות חוק. אשר לאירוע, נטען כי מדובר באירוע לא מתוכנן, ספונטני, שהתרחש על רקע של צריכת אלכוהול. הנאשמת 2 לא גרמה לאף אחד סוג של חבלה. כמו כן, הנאשמת 2 עצמה, נותרה עם חבלות של ממש על גופה, כאשר לשיטת ההגנה, נעשה שימוש בלתי סביר בכוח, באמצעות שוקר מטווח קצר לבטנה שהותיר לה כווייה. לטענת ב"כ הנאשמת 2, במקרה זה קיימת הרתעה לנאשמת 2 אף מעצם חוויית העמידה לדין, על כל המשתמע מכך. הסניגור טען כי העונש הראוי בעניין זה הוא צופה פני עתיד. אשר לנסיבותיה של הנאשמת, מדובר בנאשמת ילידת 1984, רווקה, שאינה עובדת למחייתה וחייה מקצבת ביטוח לאומי. ב"כ הנאשמת 2 הגיש פסיקה ובה מקרים חמורים יותר בהם אישר בית המשפט המחוזי עונשי מאסר מותנים.

ב"כ נאשם 3:

ב"כ הנאשם 3 חזרה על טיעוני ב"כ הנאשמות ביחס לטענת השיהוי בתיק. בעניינו של הנאשם, הפנתה הסניגורית לכך שהוא הורשע בעבירת האיומים בלבד וניכר כי חלקו בעבירה מינורי ביחס ליתר הנאשמות, כך שיש מקום לבצע אבחנה בינו לבין הנאשמות בתיק. לגופו של עניין, נטען כי מדובר בעבירת איומים ברף הנמוך של העבירה, אשר לא מצדיק הטלת ענישה ברף העליון של המתחם אותו הציעה המאשימה. עוד נטען, כי למתלונן לא נגרם כל נזק. אשר לפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה, נטען כי מדובר במקרים של איומים חמורים יותר שאין לעשות מהם גזירה שווה למקרה זה. ב"כ הנאשם 3 עתרה למתחם ענישה שנע בין של"צ למאסר על תנאי והגישה פסיקה התומכת, לשיטתה, במתחם זה. אשר לנסיבותיו של הנאשם, נטען כי מדובר בנאשם בן 32, נשוי ועובד בחברת קדישא, אשר אשתו צפויה ללדת בחודש הבא. בנסיבות העניין, ברי כי ענישה בדמות מאסר בפועל, גם על דרך של עבודות שירות, תפגע בפרנסת בני משפחת הנאשם ובילד שעתידי להיוולד. לאור כל הנסיבות הללו, השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום, חלקו המינורי של הנאשם באירוע והעובדה כי לא נגרם נזק למתלונן, ביקשה הסניגורית להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

דבר הנאשמים בטרם מתן גזר הדין:

נאשמת 1:

הנאשמת התנצלה, אמרה שלא תחזור על המעשים וכי מדובר באירוע לפני כמה שנים, כאשר הם היו שיכורים ולא היו צריכים להגיע למצב כזה. הנאשמת מסרה כי קיבלה דו"ח על הפרעת רעש ושילמה אותו וכי היא גם ספגה מכות. עוד מסרה כי היא אם חד הורית ל-3 ילדים, ללא בן זוג, מקבלת מזונות דרך ביטוח לאומי ועובדת במשק בית. בנוסף, מסרה הנאשמת כי נשלחה לקורס מחשבים דרך הרווחה וייתכן ותתחיל ללמוד בקרוב.

נאשמת 2:

הנאשמת התנצלה ומסרה כי לא תחזור עוד על המעשים. כמו כן, מסרה כי שתתה ואף נפצעה באירוע, כאשר השוטר הכניס לה את השוקר לבטן. הנאשמת מסרה כי אינה מתנהגת באלימות.

נאשם 3:

הנאשם מסר כי הוא מצטער על המעשה ואינו בעד לפגוע באף אדם. הנאשם מסר כי הוא בן 32, ואמנם יש לו עבר פלילי מכביד אך הוא עובד ומנהל חיים נורמטיביים, פעם ראשונה שעובד ברציפות מזה 13 חודשים. עוד מסר הנאשם כי חזר בתשובה והוא שומר שבת, וכן כי בחודש הבא צפוי להיוולד לו ילד. הנאשם ביקש שבית המשפט יבוא לקראתו. עוד מסר כי אם בית המשפט יטיל עליו עבודות שירות זה יפגע בעבודה שלו.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה ממעשיהן של הנאשמות מתבטא בפגיעה בערך המוגן של הגנה על שלמות גופו של אדם, פגיעה ביכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי, הגנה על שלטון החוק ויציבותו.

בהתייחס לעבירה של תקיפת שוטרים נקבע בפסיקה כי:

"העבירה של תקיפת שוטרים והעלבתם הינה עבירה חמורה הפוגעת באושיות שלטון החוק. השוטרים עמלים יומם ולילה להבטיח את הסדר הציבורי ואת בטחון הציבור ושלומם. הם חשופים לפגיעה מצד עבריינים והם יותר מכל בעל תפקיד אחר, זקוקים להגנתו של בית המשפט בכך שיכביד את ידו על מי שפוגע בהם ומעליב אותם." (ע"פ (חיפה) 15150-11-08 אבו שקארה נגד מדינת ישראל)

עוד נקבע בפסיקה כי:

"הדעת אינה סובלת מעשי תקיפה של נציגי החוק אשר עושים את עבודתם נאמנה למען שמירת הסדר הציבורי ובטחון הציבור. יש להוקיע מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם הפרעה לעובדי ציבור במילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית" (שם, בפסקה 9, וראו גם, ע"פ 2583/08 עמר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2006); ע"פ 3562/09 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.7.2005))." (ע"פ 6642/09 מדינת ישראל נ' גביש).

עבירת האיומים נועדה להגן על הערך החברתי של שמירה של שלווה נפשו, ביטחון וחירות הפעולה של הפרט. יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 2038/04 **לפ נגד מדינת ישראל**:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחון וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

מדיניות הענישה:

מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות נעה בין מאסר על תנאי דרך מאסר בפועל של מס' חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות וכלה בעונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח לצד מאסר מותנה, קנס, חתימה על התחייבות ופיצוי, כל תיק ונסיבותיו, להלן דוגמאות מפסקי הדין שניתנו בעניין עבירות אלה:

רע"פ 5370/14 **פלוני נגד מדינת ישראל** - בית משפט העליון קיבל רשות ערעור בעניינו של נאשם שהורשע בעבירות של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, והתפרעות. בית משפט השלום הטיל על הנאשם צו של"צ אשר בוטל בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי על קולת העונש והומר ב תקופה של 3 חודשי מאסר בפועל, יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בית המשפט העליון קיבל את רשות הערעור והמיר את עונש המאסר של הנאשם ל-4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

ע"פ (מחוזי חיפה) 23505-07-09 **סמיר ג'ארחי נגד מדינת ישראל** - בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והיזק לרכוש במזיד. בית משפט השלום הטיל על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר מותנה של 4 חודשים שירוצה בחוף ו- 3 חודשים במצטבר, כך שהנאשם ירצה סך הכל 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן שקבע שעונש המאסר בפועל ירוצה על דרך של עבודות שירות.

ת"פ (שלום ים) 6747-05-15 **מדינת ישראל נ' רונן אהרון קרדי** - הנאשם הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של הפרת הוראה חוקית, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים. בית המשפט הסתפק ב-21 ימי המעצר של הנאשם והוסיף עליהם עונש מאסר מותנה של 3 חודשים, קנס בסך 1500 ₪ ופיצוי לכל אחד מהשוטרים בסך 500 ₪.

ת"פ (שלום ים) 14965-01-13 **מדינת ישראל נ' בוטרס אבו רקבה** - הנאשם הורשע על פי הודאתם בעבירה של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות ונדונו לחודשיים מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ומאסר מותנה.

ת"פ (שלום רמלה) 20422-10-15 **פרקליטות מחוז מרכז נ' אביחי גורמס** - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ונדון לעונש של חודשיים מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי למתלון בסך 500 ₪ וצו מבחן למשך שנה.

ת"פ (שלום טבריה) **פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד אברהם** - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ונדון למאסר על תנאי למשך 6 חודשים, קנס בסך 4,000 ₪, פיצוי בסך 1000 ₪ וחתימה על התחייבות בסך של 5,000 ₪.

ת"פ (שלום עכו) 45215-03-13 **מדינת ישראל נ' אליאסין** - הנאשם הורשע בתום שמיעת פרשות התביעה וההגנה בביצוע עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר וחבלה במזיד. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה ועד למאסר בפועל של 8 חודשים והטיל על הנאשם עונשי מאסר על תנאי, של"צ בהיקף של 180 שעות וקנס כספי בסך 2000 ₪.

בעבירות האיומים, פסיקות בתי המשפט הן רבות ומגוונות וקיים מנעד רחב של ענישה, והכל כפועל יוצא מהסיטואציות הרבות והמגוונות העשויות לאפוף את עבירה:

רע"פ 8062/13 **ברזק נגד מדינת ישראל**, שם הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור כלפי שוטרים. בית משפט השלום גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות; ע"פ 7032-05-16 **מדינת ישראל נגד אמיר מוסקוביץ** - הנאשם הורשע באיומים ונדון למאסר על תנאי בן 3 חודשים וקנס בסך 5,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל חלקית את ערעור המדינה והאריך את המאסר המותנה שהוטל ל 9 חודשים; ת"פ 46645-04-16 **מדינת ישראל נגד חדד**, שם הורשע הנאשם בעבירת האיומים, בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון והטיל 5 חודשי מאסר מותנה; ת"פ 23876-04-15 **מדינת ישראל נ' גבריאל יוסופוב**, שם הורשע הנאשם בעבירת איומים; ת"פ 15835-03-16 **מדינת ישראל נגד ג'מאל שרקאוי**, שם הורשע הנאשם בעבירת איומים ונדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות; ת"פ 10/09 **מדינת ישראל נגד רוזין**, שם הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים ונגזרו עליו 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות; ת"פ 19595-07-10 **מדינת ישראל נגד טקלה**, שם הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות של איומים והתנגדות למעצר ונדון לחודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות; ת"פ 1333/08 **מדינת ישראל נגד קדוש**, שם הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירה של איומים ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות; ת"פ (19150-04-15) **מדינת ישראל נגד סרי מוגרבי** - אי הרשעה בעבירת איומים כלפי ראש מועצה, הנאשם נדון לעונש של"צ בהיקף של 120 שעות; ת"פ 28630-09-14 **מדינת ישראל נ' שלומוב** - הנאשם הורשע בעבירת איומים לאחר שאיים על נהג אחר בכביש באמצעות מצית שנחזה כאקדח אמיתי, כיוון אותו למתלונן ושאל אם הוא רוצה לקבל כדור בראש. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי למשך 4 חודשים ושל"צ בהיקף של 180 שעות; תפ 23607-05-15 **מדינת ישראל נגד פלוני** - הנאשם הורשע בעבירת איומים לאחר שאיים על עובדות סוציאליות במחלקת לשירותים חברתיים. הנאשם נדון לעונש של"צ בהיקף של 200 שעות, הארכת מאסר מותנה וצו מבחן למשך שנה.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה:

בקביעת מתחם העונש ההולם למקרה הקונקרטי שבפני בית המשפט, עיקר הדגש הוא בטיב 'המעשה' בנסיבותיו ומידת האשם שהפגינו הנאשמים באירוע. בקביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט (א) לחוק העונשין, ובוחן את מידת התקיימותן ואת השפעתן על חומרת המעשה ועל מידת האשם של הנאשמים. לכך נפנה עתה.

נסיבות ביצוע העבירה באות לידי ביטוי בעובדות כתב האישום. הנאשמות 1 ו-2 נקטו באלימות פיזית כלפי השוטרים שהוזעקו למקום האירוע עקב הודעה על השמעת מוזיקה רועשת בגן ציבורי. נאשמת 1 צעקה לעבר השוטרת "**אני אזיין אותך**", ובעת שביקשה ממנה השוטרת להזדהות, תפסה נאשמת 1 את שרוול חולצתה של השוטרת והחלה להשתולל, ניסתה לתפוס בגופה של השוטרת, רגלה של הנאשמת 1 פגעה בידה של השוטרת והיא תפסה את כף ידה של השוטרת ועיקמה בכוח את אצבעותיה; נאשמת 2 נעמדה מאחורי השוטר ולפתה את צווארו בתנועת חניקה. כאשר הצליח השוטר להשתחרר מאחיזתה והודיע לה כי היא עצורה בגין תקיפת שוטר, תקפה אותו הנאשמת 2, בעטה בו והיכתה אותו בחזהו באמצעות ידיה אף כאשר ניסה להשתלט עליה. השוטר הזעיק כוחות משטרה נוספים למקום וניסה להשתלט על נאשמת 2, במהלך ניסיון ההשתלטות, לא פסקה הנאשמת ממעשיה והמשיכה להתפרע ולבעוט בשוטר עד אשר נכבלה באזיקים; נאשם 3, סירב לענות להוראות השוטרים להתרחק מהמקום וכאשר הזהירוהו כי יעוכב באם לא יעשה כן, קילל את השוטר ואיים עליו באומרו "**אני לא מפחד, אני אזיין אותך, אתה לא מכיר אותי, חכה אני אפגוש אותך ללא מדים**".

מדובר באירוע שהתרחש באופן ספונטני וללא תכנון מקדים, לאחר שהנאשמים שתו משקאות אלכוהוליים, הנאשמות

ביצעו מעשי אלימות פיזיים חמורים כלפי השוטרים וחלקן היחסי באירוע היה גדול יותר מאשר חלקו של הנאשם 3, אשר הגם שלא נקט באלימות פיזית, פגע בשוטרים באלימות מילולית, בדמות איום כלפי השוטר אליעד. במעשיהן, פגעו הנאשמות בגופם של השוטרים שהגיעו לטפל באירוע, ובמעשיו, פגע הנאשם בתחושת ביטחונו של השוטר ובכבודו כאדם. הנאשמים פעלו באופן משולח רסן ולא חדלו עד אשר רוסנו על ידי כוחות שיטור מתגברים שהגיעו לסייע לשוטרים במקום. הנאשמות השתוללו, בעטו, הכו וגרמו לחבלות וכאבים לשוטרים. אין חולק כי תוצאותיו של אירוע כזה והנזק אשר היה עלול להיגרם ממעשיהן של הנאשמות, כאשר די במכה אחת באיזור זה או אחר בגופם של השוטרים שהיה עלול להביא לנזק גדול הרבה יותר מהנזק שנגרם, ובנס ניצלו השוטרים מפגיעה קשה יותר. יחד עם זאת, יש לקחת בחשבון את העובדה שהאירוע כלל משקאות אלכוהוליים שהיו במקום, המעידים על כך שככל הנראה הנאשמים שתו בטרם הגעת השוטרים, דבר שוודאי פגם בשיקול דעתם.

מתחם העונש ההולם:

לאחר שקלול מכלול השיקולים הצריכים לעניין, נוכח חומרת נסיבות ביצוע העבירה כפי שפורטו לעיל ומידת האשם שהפגינו הנאשמים באירוע, אני קובע את מתחם העונש ההולם לנאשמים כדלקמן:

לעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לנאשמות 1 ו-2, כנע בין מאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

לעבירת האיומים, בעניינו של נאשם 3, כנע בין של"צ ועד 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בגזירת העונש המתאים לנאשמים, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שהן מתקיימות וזאת במידה שבית המשפט סבור, שיש ליתן להן משקל בנסיבות המקרה, ובלבד שהעונש שיוטל בסופו של יום על הנאשמים, לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע.

לקחתי בחשבון בעניין כל הנאשמים, כשיקול להקלה בעונשם, את השיהוי הרב בהגשת כתב האישום וכן הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירה. מדובר בעבירה שבוצעה לפני למעלה מ-5 שנים, כאשר כתב האישום נגד הנאשמים הוגש אך ביום 29.5.17, היינו כ-4.5 שנים מיום האירוע, כאשר המאשימה לא סיפקה כל הסבר אודות הסיבה לשיהוי הניכר. יפים לעניין זה דברי כב' השופט ס.ג'ובראן בע"פ 4434/10 **אבי יחזקאל נ' מדינת ישראל**:

"נסיבה משמעותית לקולה, אשר לטעמנו לא ניתן לה המשקל הראוי בשלב גזירת הדין, היא השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום כנגד המערער. ידוע הוא כי עצם העמדתו של אדם לדין פלילי יש בה משום פגיעה בזכויותיו החוקתיות. הפיכתו של אדם לנאשם בפלילים משנה את חייו. יש לה השלכות כבדות משקל והשלכות רבות על כל תחומי חייו. "המעמד" של נאשם קשה הוא לאדם. עם הגשת כתב-האישום משתנה עולמו. שיווי המשקל הנפשי והחברתי ממנו נהנה מתערער. הוא נתון לסיכונים חדשים. הוא נפגע חברתית. הוא נפגע כלכלית. ימיו ולילותיו אינם כתמול שלשום" - דברי הנשיא א' ברק בבג"צ 7357/95 ברקי פטה המפרים (ישראל) נ' מדינת ישראל, פ"ד נ (2) 769, 785 (1996)). "העמדה לדין של אדם, באשר הוא אדם, מטילה אחריות

כבדה ביותר על שכמה של התביעה. ההחלטה לפתוח בהליך פלילי כנגד אדם, וההכרעה במה וכיצד להאשימו, היא מהלך הכרוך בפגיעה בזכויותיו החוקתיות - בפרטיותו, בשמו הטוב, ולעיתים קרובות בחירותו, בקניינו, ובחופש העיסוק שלו" (בג"צ 5699/07 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה, פס' 14 לפסק דינה של השופטת פרוקצ'יה (טרם פורסם, [פורסם בנבו], 26.2.2008))

באותו מקרה, ערער הנאשם על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שגזר עליו עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, 24 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 108,000 ₪ לאחר שהורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבה בידי עובד ציבור, וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. בית המשפט העליון קיבל את ערעורו של הנאשם באופן חלקי וקבע כי לאור השיהוי הרב בהגשת כתב האישום (כמעט 5 שנים מאז סיום החקירה) ועינוי הדין שחוזה הנאשם ללא כל הצדקה והסבר מניח את הדעת, יש להפחית מעונשו 7 חודשי מאסר.

אשר לטענות המאשימה אודות שיקולי ההרתעה בעבירות נגד שוטרים, הרי שידוע שכל שחולף הזמן מיום הגשת העבירה ועד למתן העונש, פוחתת משמעותית אפקטיביות הענישה כשיקול הרתעתי. מה גם, שמדובר בנאשמים אשר בעת האירוע היו בשנות העשרים לחייהם, ואילו כיום מצויים בשנות ה-30 לחייהם, מדובר בטווחי גילאים משמעותיים, אשר לרוב מאופיינים בשינוי אורחות חיים מצעירים לאנשים בוגרים אשר מתחילים לבסס את חייהם, על כן סביר להניח כי מאפייניהם של הנאשמים היום, אינם כשהיו באותה התקופה.

זאת ועוד, לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשמים לקחו אחריות על מעשיהם, הודו בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן וחסכו מזמנו היקר של בית המשפט. הנאשמים שילמו את הקנס שניתן להם בעת האירוע בגין גרימת רעש.

אשר לנאשמת 1, מדובר בנאשמת שהינה אם חד הורית לשלושה ילדים, כאשר הקטן בהם בן 3.5 שנים. הנאשמת מסרה כי היא מקבלת מזונות מביטוח לאומי ובמקביל עובדת במשק בית, והיא המפרנסת היחידה לילדיה. עוד מסרה, כי היא צפויה להתחיל ללמוד בקרוב, קורס מחשבים דרך משרד הרווחה. בעניין עברה הפלילי של הנאשמת 1, מדובר בעבר פלילי שאינו מכביד, הכולל הרשעה אחת בעבירה של גניבה והסגת גבול. שיקול משמעותי נוסף בהטלת העונש, שנלקח בחשבון, בהתאם לשיקולים המנויים בסעיף 40א(2) לחוק העונשין, הינו הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם. בנסיבות, הנני סבור, כי נוכח נתונה האישיים של נאשמת 1, הפגיעה שתגרם בהטלת עונש מאסר ממש תהיה הרת אסון לילדיה הקטנים, התלויים בה.

אשר לנאשמת 2, מדובר בנאשמת נעדרת עבר פלילי. לקחתי בחשבון את העובדה, כי מדובר בנאשמת צעירה בתחילת חייה, הרשעתה בתיק זה, ולמעשה כל הליך ההעמדה לדין בעניינה, היוו הרתעה משמעותית עבורה והציבו בפני גבולות ברורים. יצוין, כי מאז האירוע ועד היום, לא נרשמה לחובתה של הנאשמת 2 הסתבכות פלילית נוספת, דבר המעיד על כך, שמדובר במעידה חד פעמית ומלמד כי דפוס התנהגות כושל זה אינו מאפיין אותה. עוד אציין, כי מדובר בנאשמת מובטלת המתקיימת מקצבת ביטוח לאומי. הנאשמת ציינה בפני כי ניזוקה באירוע ולה כווייה כתוצאה מהפעלת שוקר חשמלי.

אשר לנאשם 3, מדובר בנאשם עם עבר פלילי מכביד, הכולל עבירות בתחומים רבים ומגוונים, ביניהם הרשעה בעבירה של תקיפת שוטר, כולם נחלת העבר. כיום, הנאשם נשוי, עובד ברציפות למעלה משנה במקום עבודתו, וכן צפוי להיוולד לו ילד בקרוב (הנאשם מסר בהקראת גזה"ד כי אשתו נמצאת כעת בחדר הלידה). לפיכך, יש להתחשב בפגיעה

העתידיית שעלולה להיגרם למשפחתו מהטלת עונש מאסר בפועל עליו.

העונש המתאים:

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חומרת הנסיבות ומידת האשם שהפגינו הנאשמים באירוע, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה וכן חייב העונש המתאים להלום את יתר הנסיבות האישיות של כל אחד מהנאשמים והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

אין ספק, כי מעשיהם של הנאשמים היו חמורים ביותר, פגיעה בשוטרים מהווה אלימות משוחררת רסן וקריאת תיגר על שלטון החוק והסדר הציבורי. על בתי המשפט להוקיע תופעה זו מכל וכל בהטלת עונשים כבדים וכלל ראוי להטיל בגין כך עונש מאסר בפועל, גם משיוולי הרתעת הרבים. יחד עם זאת, הענישה במקומותינו, הינה אינדוידואלית, כל מקרה לנסיבותיו.

אפתח ואציין, כי אין מחלוקת כי הנאשמים פעלו באירוע לאחר שצרכו משקאות אלכוהוליים אשר ללא ספק תרמו את תרומתם להעצמת ההתנהגות פורצת הגבולות שהפגינו השלושה באירוע. בנוסף, קיימים שיקולים נוספים שיש לקחת בחשבון אותן אביא להלן.

הנאשמות - מדובר בנאשמת אחת עם עבר פלילי שאינו מכביד ובנאשמת אחרת נעדרת עבר פלילי. נסיבות חייהן של השתיים והפגיעה שתגרם להן ו/או למשפחתן, בנסיבות העניין, אינה מצדיקה הטלת עונשי מאסר ממשיים. העובדה שמדובר באירוע שהתרחש לפני למעלה מ-5 שנים, כאשר מאז התחוללו שינויים משמעותיים בחייהם האישיים של הנאשמות, מקהה את עוקצן של העבירות ושיקולי הגמול, ומובילה אף היא למסקנה כי אין מקום להטלת מאסר אף לא בעבודות שירות. אדגיש, כי מאז האירוע נשוא כתב האישום, הנאשמות לא הסתבכו בפלילים, ומנהלות אורח חיים נורמטיבי בנסיבות חיים שאין קלות לשתייהן. לפיכך, סבורני כי על העונש המתאים להיות ברף התחתון של מתחם הענישה.

הנאשם - העבירה המיוחסת לנאשם הינה עבירת איומים, שהגם ואין להקל ראש בחומרת העבירה, היא חומרתה פחותה ביחס לחומרת העבירות המיוחסת לנאשמות. אמנם, מדובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד, אך עם זאת, ניכר שהנאשם עשה שינוי ניכר באורחות חייו. כיום הוא עובד ברציפות במקום עבודה ומפרנס את משפחתו וכן צפוי להיוולד לו ילד בקרוב. כמו כן, אין לראות את מעשיו של הנאשם במנותק ממעשיהן של שתי הנאשמות. על אף שהנאשם הינו אדם בעל עבר פלילי, הוא בחר שלא לקחת חלק פעיל באלימות הפיזית שהפגינו שתי הנאשמות כלפי השוטרים. כמו כן, גם בעניינו מצאתי, כי קיים פגם משמעותי בשיהוי הרב בהגשת כתב האישום, ובעובדה שהוא, יחד עם יתר הנאשמות, היו צריכים לחיות בצל האישומים הללו משך שנים רבות, כאשר אפקט ההרתעה במהלך שנים אלה, פחת משמעותית, ועל כן שיקול זה נסוג מפני שיקולי הנסיבות האישיות של הנאשם, פרנסת משפחתו ושיקומו, כאמור. לפיכך, ובשים לב עקרון אחידות הענישה, בין הנאשם ליתר הנאשמות, סבורני כי על עונשו להיות ממוקם אף הוא ברף התחתון של מתחם הענישה שנקבע ביחס לנאשמות.

אשר על כן, אני גוזר על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שכל אחד מהנאשמים לא יעבור את העבירות נשוא תיק זה -

תקיפת שוטרים ו/או איומים.

מוטל בזה על כל אחד מהנאשמים, קנס בסך - 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצידו.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 1/5/18 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן עד לתשלום המלא.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ג אדר תשע"ח, 28 פברואר 2018, במעמד הצדדים.